VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 21. aprīlī*

Publiski līgumi – Iepirkuma procedūra – Putekļu daļiņu un slāpekļa oksīdu samazināšana Kosovas B termoelektrostacijas B1 un B2 vienībās – Pieteikuma noraidīšana – Replikas rakstā formulēts atcelšanas lūgums – Jauni prasījumi – Acīmredzama nepieņemamība – Atlases kritēriju grozīšana procedūras laikā – Vienlīdzīga attieksme

Lietā T-525/19

Intering Sh.p.k, Obiliča [*Obiliq*] (Kosova),

Steinmüller Engineering GmbH, Gummersbaha [*Gummersbach*] (Vācija),

Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge, Tuzla [*Tuzla*] (Bosnija un Hercegovina),

ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu, Šibenika [*Šibenik*] (Horvātija),

ko pārstāv *R. Spielhofen*, advokāts,

prasītājas,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *J. Estrada de Solà*, *B. Bertelmann* un *M. Kellerbauer*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Komisijas 2019. gada 30. jūlija lēmumu Ares(2019) 4979920, ar kuru tā nolēma neizvērtēt prasītāju pieteikumu dalībai slēgtā iepirkuma procedūrā saistībā ar līgumu EuropeAid/140043/DH/WKS/XK, un, otrkārt, 2019. gada 18. oktobra lēmumu par minētā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneses O. Porchia [*O. Porchia*] un M. Stanku [*M. Stancu*] (referente),

sekretārs: E. Kulons [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – vācu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Eiropas Savienība, ko pārstāv Eiropas Komisija, 2019. gada 19. martā publicēja paziņojumu par līgumu iepirkuma procedūras organizēšanai, lai piešķirtu tiesības noslēgt līgumu putekļu daļiņu un slāpekļa oksīdu samazināšanai Kosovas B termoelektrostacijas B1 un B2 vienībās, ar atsauces numuru EuropeAid/140043/DH/WKS/XK (turpmāk tekstā – "paziņojums par līgumu").

2 Paziņojuma par līgumu, kurā grozījumi izdarīti ar 2019. gada 17. aprīļa labojumu Nr. 2, 17.2. punktā ir ietverti atlases un piešķiršanas kritēriji saistībā ar kandidāta tehnisko un profesionālo spēju.

3 Paziņojuma par līgumu 17.2. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka kandidātam pēdējo astoņu gadu laikā ir jābūt pabeigušam vismaz vienu tāda paša veida un sarežģītības projektu, kas aptver noteiktas minētajā paziņojumā skaidri norādītas kategorijas saistībā ar lignīta elektrostacijām ar nominālo elektroenerģijas jaudu vismaz 200 megavati (MW).

4 Saskaņā ar paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktu gadījumā, ja piedāvājumu ir iesniedzis kopuzņēmums vai konsorcijs, tā galvenajam dalībniekam ir jābūt spējai ar saviem līdzekļiem izpildīt vismaz 40 % no līguma darbiem.

5 Paziņojumā par līgumu paredzētā procedūra attiecīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanai bija slēgta procedūra. Paziņojuma par līgumu 13. punktā šajā ziņā ir precizēts, ka tiks veikta priekšatlase, pamatojoties uz iesniegtajiem pieteikumiem, un līgumslēdzēja iestāde iepriekš atlasīs un aicinās iesniegt piedāvājumu tikai tos kandidātus, kuri atbilst atlases kritērijiem (turpmāk tekstā – "ierobežotais saraksts"). Turklāt paziņojumā par līgumu bija norādīts, ka, pamatojoties uz iesniegtajiem pieteikumiem, četri līdz seši kandidāti tiks uzaicināti iesniegt detalizētu piedāvājumu attiecīgajā iepirkumā.

6 Prasītājas – *Intering Sh.p.k*, *Steinmüller Engineering GmbH*, *Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge* un *ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu* – izveidoja konsorciju un izrādīja interesi piedalīties procedūrā, noteiktajā termiņā, līdz 2019. gada 6. maijam, iesniedzot pieteikuma dokumentāciju, kurā bija ietverti noteikti dokumenti.

7 Pēc pieteikuma dokumentācijas iesniegšanai noteiktā termiņa beigām vērtēšanas komisija trīs reizes aicināja prasītājas iesniegt tai paskaidrojumus par iesniegtajiem dokumentiem.

8 Prasītājas atbildēja uz šiem informācijas pieprasījumiem.

9 2019. gada 7. jūnija vēstulē ar atsauci Ares(2019)3677456, kas adresēta konsorcija vadošajam uzņēmumam *Intering*, Komisija informēja prasītājas, ka to pieteikums priekšatlasē nav ticis izraudzīts, jo tas neatbilst paziņojuma par līgumu 17.2. punkta a) un c) apakšpunktā norādītajiem kritērijiem (turpmāk tekstā – "2019. gada 7. jūnija lēmums").

10 Ar tās pašas dienas vēstuli prasītājas apstrīdēja 2019. gada 7. jūnija lēmumu.

11 Ar 2019. gada 13. jūnija vēstuli, kas papildināta ar 2019. gada 28. jūnija vēstuli, kurā bija ietverta papildu informācija un dokumenti, kas nebija iesniegti sākotnējā pieteikuma dokumentācijā, prasītājas iesniedza sūdzību par 2019. gada 7. jūnija lēmumu, lūdzot apturēt minētā lēmuma piemērošanu un iekļaut tās ierobežotajā sarakstā.

12 Pēc šīs sūdzības iepirkuma procedūra tika apturēta pārskatīšanas nolūkā, par ko prasītājām tika paziņots ar 2019. gada 23. jūlija vēstuli ar atsauci AresD(2019)NA/vk/4806398.

13 Ar 2019. gada 30. jūlija vēstuli ar atsauci Ares(2019)4979920 (turpmāk tekstā – "2019. gada 30. jūlija lēmums") Komisija informēja prasītājas, pirmkārt, ka 2019. gada 7. jūnija lēmums ir ticis atcelts paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā paredzētā atlases kritērija skaidrības trūkuma dēļ un šis kritērijs līdz ar to ir ticis izslēgts no atlases kritērijiem un, otrkārt, ka to pieteikums atkal ir ticis noraidīts. Šajā ziņā 2019. gada 30. jūlija lēmumā bija norādīts, ka pēc prasītāju pieteikuma dokumentācijas, kas tika iesniegta noteiktajā termiņā, līdz 2019. gada 6. maijam, atkārtotas izvērtēšanas tika konstatēts, ka tajā tostarp nav ietverts neviens pierādījums tam, ka ir ticis ievērots šī paziņojuma 17.2. punkta a) apakšpunktā paredzētais kritērijs attiecībā uz tehnisko un profesionālo spēju.

14 Tajā pašā dienā konsorcija vadošajam uzņēmumam tika nosūtīta vēl viena vēstule ar atsauci Ares(2019)4980092, kuras saturs bija gandrīz identisks 2019. gada 30. jūlija lēmuma saturam.

15 Ar 2019. gada 1. augusta vēstuli, kas papildināta ar tā paša gada 2. augusta vēstuli, prasītājas iesniedza sūdzību par 2019. gada 30. jūlija lēmumu un lūdza apturēt līguma izpildi.

16 Ar 2019. gada 7. augusta vēstuli ar atsauci Ares(2019)5134299 prasītājas tika informētas, ka priekšatlase saglabājas spēkā un atkārtota iepirkuma procedūras apturēšana tiek atteikta.

17 2019. gada 18. oktobrī līguma slēgšanas tiesības galīgi tika piešķirtas konsorcijam *Engineering Dobersek GmbH*, *Hamon Thermal Europe SA* un *RJM Corporation (EC) Limited* (turpmāk tekstā – " 2019. gada 18. oktobra lēmums").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

18 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 25. jūlijā, prasītājas cēla šo prasību.

19 Prasības pieteikumā prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt 2019. gada 7. jūnija lēmumu;

– apmierināt lūgumu par pierādījumu iegūšanu liecību veidā.

20 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 2. augustā, prasītājas, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 86. pantu, lūdza atļauju grozīt prasības pieteikumu, lai to prasība attiektos uz 2019. gada 30. jūlija lēmumu, nevis 2019. gada 7. jūnija lēmumu.

21 Komisija neiesniedza apsvērumus noteiktajā termiņā, atbildot uz prasītāju grozījumu rakstu.

22 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 7. augustā, prasītājas iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu atbilstoši LESD 278. pantam un Reglamenta 156. pantam, būtībā lūdzot apturēt 2019. gada 30. jūlija lēmuma piemērošanu, kā arī iepirkuma procedūru.

23 Ar 2019. gada 13. septembra rīkojumu *Intering* u.c./Komisija (T-525/19 R, nav publicēts, EU:T:2019:606) Vispārējās tiesas priekšsēdētājs noraidīja minēto pieteikumu par pagaidu noregulējumu un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

24 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 9. oktobrī, prasītājas iesniedza jaunu pieteikumu par pagaidu noregulējumu atbilstoši LESD 278. pantam un Reglamenta 156. pantam, būtībā lūdzot apturēt 2019. gada 30. jūlija lēmuma piemērošanu, kā arī iepirkuma procedūru.

25 Ar 2019. gada 11. novembra rīkojumu *Intering* u.c./Komisija (T-525/19 R II, nav publicēts, EU:T:2019:787) Vispārējā tiesa noraidīja prasītāju pieteikumu par pagaidu noregulējumu un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

26 2019. gada 8. oktobrī Komisija iesniedza iebildumu rakstu Vispārējās tiesas kancelejā.

27 Iebildumu rakstā Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– noraidīt prasību;

– noraidīt prasītāju lūgumu sniegt liecību;

– piespriest prasītājām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 2019. gada 4. decembrī prasītājas iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā replikas rakstu.

29 Replikas rakstā prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:

– lemt atbilstoši grozījumu rakstam;

– atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu;

– apmierināt pieteikumu par pierādījumu iegūšanu liecību veidā;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

30 2020. gada 27. martā Komisija iesniedza Vispārējās tiesas kancelejā atbildes rakstu uz repliku.

31 Atbildes rakstā uz repliku Komisija būtībā lūdz Vispārējai tiesai lemt atbilstoši iebildumu rakstā ietvertajiem prasījumiem un noraidīt prasību atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu.

32 Vispārējā tiesa (pirmā palāta), piemērojot Reglamenta 106. panta 3. punktu, nolēma izskatīt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas.

Juridiskais pamatojums

Par to, ka Komisija varbūtēji nav ievērojusi Reglamenta noteikumus par iebildumu raksta iesniegšanas termiņu

33 Replikas rakstā prasītājas apgalvo, ka Komisija nav noteiktajā termiņā iesniegusi iebildumu rakstu un nav arī iesniegusi lūgumu par termiņa pagarināšanu, līdz ar to tās esot varējušas lūgt Vispārējo tiesu pieņemt aizmugurisku nolēmumu, ko tās tomēr nav darījušas.

34 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šis prasītāju apgalvojums izriet no tā, ka ir sajaukts datums, kurā iebildumu raksts tika iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā, no vienas puses, un datums, kad tas ir izsniegts prasītājām, no otras puses.

35 Proti, no lietas materiāliem izriet, ka prasības pieteikums saskaņā ar Vispārējās tiesas 2018. gada 11. jūlija lēmuma par procesuālo dokumentu iesniegšanu un izsniegšanu, izmantojot lietojumprogrammu *e-Curia*, 6. pantu tika izsniegts Komisijai 2019. gada 29. jūlijā un iebildumu raksts

Vispārējā tiesā tika iesniegts 2019. gada 8. oktobrī. Tādējādi iebildumu raksts Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts Reglamenta 81. panta 1. punktā noteiktajā divu mēnešu termiņā, kam pieskaitīts šī paša reglamenta 60. pantā paredzētais termiņš, kas noteikts, pamatojoties uz apsvērumiem par attālumu.

36 Tas, ka minētais raksts tika izsniegts prasītājām pēc šī termiņa, nekādi neietekmē faktu, ka tas tika iesniegts Vispārējās tiesas kancelejā atbilstoši attiecīgajiem Reglamenta noteikumiem. Tādējādi tiesvedības rakstveida daļa ir tikusi pamatoti turpināta.

37 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jānoraida prasītāju arguments, ka Komisija nav ievērojusi Reglamenta prasības attiecībā uz iebildumu raksta iesniegšanas termiņu.

Par prasījumu atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu

38 Jākonstatē, ka prasības pieteikumā ietvertie prasījumi, kas ir pielāgoti atbilstoši grozījumu rakstam, ir vērsti vienīgi uz 2019. gada 30. jūlija lēmuma atcelšanu. Atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu prasītājas lūdza tikai replikas stadijā.

39 Pieņemot, ka prasītājas replikas raksta ietvaros ir vēlējušās celt jaunu prasību atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu, pietiek atgādināt, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. pantu, kas ir piemērojams Vispārējai tiesai saskaņā ar šo pašu statūtu 53. pantu, Eiropas Savienības Tiesā vēršas ar sekretāram adresētu pieteikumu, nevis – kā šajā lietā – iesniedzot procesuālu aktu jau uzsāktā tiesvedībā.

40 Turklāt, ja prasītājas būtu vienkārši vēlējušās grozīt savus prasījumus tā, lai tie attiektos arī uz 2019. gada 18. oktobra lēmumu, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 76. pantu prasītājam pieteikumā par lietas ierosināšanu ir pienākums norādīt strīda priekšmetu un minēt izvirzītos prasījumus. Lai gan šī paša reglamenta 84. panta 1. punktā ir atļauts tiesvedības laikā izvirzīt jaunus pamatus ar nosacījumu, ka tie ir balstīti uz tādiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, to nevar interpretēt tādējādi, ka tas ļauj prasītājam vērsties Savienības tiesā ar jauniem prasījumiem un tādējādi grozīt strīda priekšmetu vai prasības raksturu (spriedums, 2019. gada 7. novembris, *Rose Vision*/Komisija, C-346/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:939, 43. punkts). Tādējādi, un ievērojot Reglamenta 86. punktā paredzētos nosacījumus, var tikt ņemti vērā vienīgi tie prasījumi, kas ir izklāstīti pieteikumā par lietas ierosināšanu, un prasības pamatotība ir jāizvērtē, ievērojot tikai tos prasījumus, kas ir iekļauti pieteikumā par lietas ierosināšanu (spriedumi, 2015. gada 21. oktobris, *Petco Animal Supplies Stores*/ITSB – *Gutiérrez Ariza* ("PETCO"), T-664/13, EU:T:2015:791, 25. punkts, un 2017. gada 8. novembris, *De Nicola*/Eiropas Savienības Tiesa, T-99/16, nav publicēts, EU:T:2017:790, 28. punkts).

41 Tātad ir jāpārbauda, vai uz prasību atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu ir attiecināmi Reglamenta 86. pantā paredzētie apstākļi. Šīs tiesību normas 1. punktā ir paredzēts – ja tiesību akts, kuru lūgts atcelt, ir aizstāts vai grozīts ar citu tiesību aktu, kam ir tāds pats priekšmets, prasītājs pirms tiesvedības mutvārdu daļas pabeigšanas vai pirms Vispārējās tiesas lēmuma izlemt lietu bez tiesvedības mutvārdu daļas var grozīt prasības pieteikumu, lai ņemtu vērā šo jauno faktu.

42 Jākonstatē, ka, lai gan 2019. gada 18. oktobra lēmums ir pieņemts pēc šīs prasības celšanas, ar to nav nedz aizstāts, nedz grozīts 2019. gada 30. jūlija lēmums.

43 Līdz ar to ir jāsecina, ka prasītājas nevar atsaukties uz Reglamenta 86. pantu, lai replikas stadijā grozītu savus prasījumus tā, lai tie attiektos arī uz 2019. gada 18. oktobra lēmumu.

44 No tā izriet, ka lūgums atcelt 2019. gada 18. oktobra lēmumu ir acīmredzami nepieņemams.

Par prasību, kas celta par 2019. gada 30. jūlija lēmumu

45 Ir jāatgādina, kā tas precizēts šī sprieduma 13. punktā, ka ar 2019. gada 30. jūlija lēmumu Komisija informēja prasītājas par to, ka, pirmkārt, 2019. gada 7. jūnija lēmums ir atcelts paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā paredzētā atlases kritērija skaidrības trūkuma dēļ un, otrkārt, ka to pieteikums atkal ir ticis noraidīts tādēļ, ka tajā nebija ietverts neviens pierādījums tam, ka ir ievērots šī paziņojuma 17.2. punkta a) apakšpunktā paredzētais kritērijs attiecībā uz tehnisko un profesionālo spēju.

46 Prasības atcelt 2019. gada 30. jūlija lēmumu pamatojumam prasītājas ir izvirzījušas septiņus pamatus. Pirmais pamats ir par pārskatāmības, samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu pārkāpumu, jo Komisija neesot izskaidrojusi savas šaubas par prasītāju iesniegtajiem dokumentiem. Otrais pamats ir par pārskatāmības un samērīguma principu pārkāpumu, kā arī par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV 2018, L 193, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "Finanšu regula"), noteikumu pārkāpumu, jo Komisija neesot pamatojusi savu lēmumu par prasītāju izslēgšanu no turpmākās dalības iepirkuma procedūrā un neesot nodrošinājusi prasītājām piekļuvi detalizētajam novērtējuma ziņojumam un informācijai par priekšrocībām un raksturlielumiem, kas piemīt izvēlētajiem kandidātiem, kuri tika iekļauti ierobežotajā sarakstā. Trešais pamats ir par tā vispārējā principa pārkāpumu, saskaņā ar kuru iepirkuma procedūras laikā nedrīkst veikt nekādas izmaiņas iepirkuma dokumentos. Ceturtais pamats ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 231/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido Pirmspievienošanās palīdzības instrumentu (IPA II) (OV 2014, L 77, 11. lpp.), 5. panta 1. un 2. punkta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 236/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko paredz kopīgus noteikumus un procedūras, lai īstenotu Savienības instrumentus ārējās darbības finansēšanai (OV 2014, L 77, 95. lpp.), 1. panta 3. un 6. punkta pārkāpumu vispārējo tiesību principu publisko iepirkumu jomā neievērošanas dēļ. Piektais pamats ir par vadlīniju "Publiskie līgumi un subsīdijas Eiropas Savienības ārējo darbību ietvaros – praktiskā rokasgrāmata" noteikumu pārkāpumu saistībā ar paziņojuma par līgumu 17. punktu. Sestais pamats ir par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) noteikumu pārkāpumu, jo Komisija neesot pamatojusi savu lēmumu par prasītāju izslēgšanu no turpmākās dalības iepirkuma procedūrā un neesot nodrošinājusi prasītājām piekļuvi detalizētajam novērtējuma ziņojumam un informācijai par priekšrocībām un raksturlielumiem, kas piemīt izvēlētajiem kandidātiem, kuri tika iekļauti ierobežotajā sarakstā. Visbeidzot, septītais pamats ir par paziņojuma par līgumu 17.2. punkta a) apakšpunktā minēto atlases kritēriju pārkāpumu, kurus Komisija neesot pareizi piemērojusi.

47 Šajā tiesvedībā vispirms ir jāanalizē trešais pamats, kas ir iedalīts divās daļās.

48 Pirmajā daļā prasītājas, atsaucoties uz Finanšu regulas 166. panta 2. punkta pirmo teikumu un 167. panta 1. punkta c) apakšpunktu, apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi vispārējo principu, saskaņā ar kuru iepirkuma procedūras dokumenti ir aizsargājami pret jebkādām izmaiņām procedūras laikā, jo paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā paredzētā kritērija izslēgšanas dēļ to pieteikums esot ticis izvērtēts, pamatojoties uz apakškritērijiem un interpretāciju, saistībā ar kuriem attiecīgajos dokumentos nav paredzēts neviens noteikums.

49 Otrajā daļā prasītājas apstrīd pašu atlases procedūras norisi. Tās apgalvo, ka, veicot tik būtiskus grozījumus priekšatlases procedūrā kā paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā ietvertā atlases kritērija izslēgšana, Komisija ir pieļāvusi tik būtisku vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, ka ir atkārtoti jārīko iepirkuma procedūra.

50 Komisija apstrīd prasītāju argumentāciju.

51 Vispirms ir jāizvērtē trešā pamata otrā daļa.

52 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Finanšu regulas 160. panta 1. punktam publiskajos līgumos, kurus pilnīgi vai daļēji finansē no Savienības budžeta, tiek ievēroti pārskatāmības, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principi.

53 Vienlīdzīgas attieksmes pret pretendentiem princips, kura mērķis ir veicināt veselīgas un efektīvas konkurences attīstību starp uzņēmumiem, kas piedalās publiskā iepirkuma procedūrā, tostarp paredz, ka visiem pretendentiem ir jābūt vienlīdzīgiem gan piedāvājumu sagatavošanas brīdī, gan to novērtēšanas brīdī (skat. spriedumu, 2005. gada 24. novembris, *ATI EAC e Viaggi di Maio* u.c., C-331/04, EU:C:2005:718, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Šis vienlīdzīgas attieksmes princips ietver arī pārskatāmības pienākumu, lai varētu pārbaudīt šī principa ievērošanu (spriedums, 2002. gada 12. decembris, *Universale-Bau* u.c., C-470/99, EU:C:2002:746, 91. punkts).

55 Tiesa tādējādi ir atzinusi, ka publisko līgumu priekšmetam un piešķiršanas kritērijiem ir jābūt skaidri noteiktiem jau šo līgumu iepirkuma procedūras sākumā (spriedums, 2012. gada 10. maijs, Komisija/Nīderlande, C-368/10, EU:C:2012:284, 56. punkts).

56 Turklāt vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi publisko iepirkumu procedūrās nozīmē, ka līgumslēdzējai iestādei ir pienākums vienādi interpretēt piešķiršanas kritērijus visas procedūras laikā (skat. spriedumu, 2001. gada 18. oktobris, *SIAC Construction*, C-19/00, EU:C:2001:553, 43. punkts un tajā minētā judikatūra) un, vēl jo vairāk, negrozīt piešķiršanas kritērijus procedūras laikā (spriedums, 2003. gada 4. decembris, *EVN* un *Wienstrom*, C-448/01, EU:C:2003:651, 93. punkts).

57 No tā izriet, ka gadījumā, ja līgumslēdzēja iestāde atceļ ar piešķiršanas kritēriju saistītu lēmumu, tā, nepārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principus, nevar likumīgi turpināt publiskā iepirkuma procedūru, abstrahējoties no šī kritērija, jo tādējādi tiktu grozīti attiecīgajai procedūrai piemērojamie kritēriji (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2003. gada 4. decembris, *EVN* un *Wienstrom*, C-448/01, EU:C:2003:651, 94. punkts).

58 Šī judikatūra *mutatis mutandis* ir piemērojama arī atlases kritērijiem.

59 Proti, pat ja atlases kritēriji, kas tiek piemēroti slēgtas procedūras pirmajā posmā, ir objektīvāki, jo nav jāveic izsvēršana, viena no šiem kritērijiem atcelšana iepirkuma procedūras laikā var radīt sekas un būt pretrunā vienlīdzīgas attieksmes principam. Tādējādi šāda atcelšana ietekmē visus kandidātus, kuri ir piedalījušies iepirkuma procedūrā un ir tikuši izslēgti no turpmākās dalības procedūrā, pamatojoties uz to, ka tie neatbilda atlases kritērijam, kurš vēlāk tika atcelts. Tāpat minētā atcelšana ietekmē visu to potenciālo kandidātu situāciju, kuri nav piedalījušies iepirkumā tostarp tādēļ, ka uzskatīja, ka nespēj nodrošināt atbilstību attiecīgajam kritērijam, kurš vēlāk, tam neko par to nezinot, tika atcelts.

60 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, atceļot paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā paredzēto kritēriju, vienlaicīgi turpinot iepirkuma procedūru, Komisija nav izpildījusi pienākumus atbilstoši vienlīdzīgas attieksmes principam un no tā izrietošajam pārskatāmības pienākumam, kā tie ir interpretēti iepriekš 53.–57. punktā minētajā Tiesas judikatūrā.

61 Šo konstatējumu nevar atspēkot ar Komisijas argumentu, saskaņā ar kuru paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā minētā kritērija atcelšana nekādi nav izmainījusi pastāvošo situāciju saistībā ar šī paziņojuma 17.2. punkta a) apakšpunktu, kura neievērošana no prasītāju puses jau bija izraisījusi to, ka to pieteikums 2019. gada 7. jūnija lēmumā netika izraudzīts.

62 Nevar prezumēt, ka gadījumā, ja Komisija būtu izbeigusi notiekošo iepirkuma procedūru un publicējusi jaunu paziņojumu par līgumu attiecībā uz to pašu iepirkumu, paziņojuma par līgumu 17.2. punkta a) apakšpunktā ietvertais kritērijs būtu ticis saglabāts ar identisku formulējumu. Tāpat nevar izslēgt, ka Komisija būtu pārņēmusi paziņojuma par līgumu 17.2. punkta c) apakšpunktā ietverto kritēriju, lai arī formulējot to skaidrāk.

63 Katrā ziņā ir jākonstatē, ka šādā gadījumā prasītājas būtu varējušas iesniegt Komisijai to 2019. gada 28. jūnija vēstulē ietverto informāciju un dokumentus, kas procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemts 2019. gada 30. jūlija lēmums, nebija ņemti vērā, jo tie bija iesniegti pēc sākotnējā pieteikumu iesniegšanas termiņa. Turklāt tām esot bijusi iespēja iesniegt arī citu informāciju un citus dokumentus. Tādējādi nevar izslēgt, ka jaunajā procedūrā un, pamatojoties uz jauniem elementiem, Komisija būtu varējusi atzīt, ka prasītājas ir ievērojušas jaunā paziņojuma par līgumu 17.2. punkta a) apakšpunktā ietverto kritēriju, ja tas būtu atstāts spēkā.

64 No visa iepriekš minētā izriet, ka trešā pamata otrā daļa ir jāapmierina.

65 Līdz ar to 2019. gada 30. jūlija lēmums ir jāatceļ un nav jāpārbauda trešā pamata pirmā daļa vai pārējie prasītāju izvirzītie pamati, kā arī nav jālemj par prasītāju iesniegto pieteikumu par pierādījumu savākšanas pasākumiem saistībā ar konsorcija vadošā uzņēmuma darbinieka uzaicināšanu liecināt par tā pieredzi, kas tiek prasīta atbilstoši iepirkuma nosacījumiem.

Par tiesāšanās izdevumiem

66 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai saskaņā ar prasītāju prasījumiem jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Eiropas Komisijas 2019. gada 30. jūlija lēmumu Ares(2019) 4979920, ar kuru tā nolēma neizvērtēt *Intering Sh.p.k*, *Steinmüller Engineering GmbH*, *Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge* un *ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu* pieteikumu dalībai slēgtā iepirkuma procedūrā saistībā ar līgumu EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.**

2) **Prasību pārējā daļā noraidīt.**

3) **Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedībām.**

Kanninen Porchia Stancu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 21. aprīlī.

[Paraksti]